

NAŠ

DOM

LIST

SLOV.

1
9
3
5

A
L
A
D
A
D
I
C
E

»Naš Dom« izhaja vsakega 10. v mesecu. Rokopise in vse, kar spada v uredniški del lista, je čimpreje po izitju prejšnje številke poslati na urednikov naslov: Dr. Meško Josip, Maribor, Magdalenski trg 3.

»Naš Dom« se naroča pri upravi »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5 in stane samo 12 dinarjev letno.

Kjer želite objavo slik, fantovskih skupin, pošljite Din 40 — kot odškodnino za napravo klišeja na naslov uprave.

Zaupniki in agitatorji »Našega Doma«! Delo in propaganda za naše glasilo naj se neprekinjeno in nezmanjšano nadaljuje. Vedite, da vsaka stotina novih naročnikov lahko pripomore do večjega obsega »Našega Doma«.

Iz uredništva.

Prosimo, da pošiljate slike za »Naš dom« — tudi slike za uganke, najkasneje do 20. v vsakem mesecu. Tiskarna mora namreč naročiti klišeje, kar traja precej časa. Slike morajo biti jasne. Ker bo »Naš dom« priobčeval redno in v vsaki številki slike znamenitejših cerkev naše škofije, prosimo, da nam fantje pošiljajo tudi dobre in jasne slike cerkev, posebno romarskih, in tudi drugih znamenitih spomenikov naše vere in kulture.

Pouku in razvedrilu.

Iz statistike,
(Nace Č.; 25 točk.)

16. Mladenovac	568.910	preb.
13. Ljubljana	234.567	"
2. Dravograd	56.789	"
17. Strumica	34.578	"
12. Maribor	23.407	"
9. Lajkovac	15.678	"
5. Kumanovo (321)	12.678	"
11. Niš	10.300	"
8. Rim	10.000	"
15. Sinj	3.040	"
1. Prozor	2.560	"
6. Celovec	2.347	"
10. Sisak	1.450	"
4. Knin	1.340	"
3. Celje	1.200	"
7. Otočac	1.056	"
14. Ruše	1.020	"

Enačba.
(Križan AL; 25 točk.)

$$(a - b) + (c - \check{c}) + (d - e) + (f - g) + (h + g - i) + (j - k) + (l - m) + (n - o) = x.$$

a = rokodelec, b = reka, c = oblačilo, \check{c} = kraj trpljenja, d = časnikar, e = novec, f = močan veter, g = ploskovna mera, h = ljudstvo enega jezika, i = dobi siromak, j = ud društva, k = rastlina, l = zajemek, m = del gledališča,

n in o = ženski imeni. X pove, kaj si želi »Naš Dom«.

Koledar.
(France, Središče; 25 točk.)

Ma	1935
1	v p i r
2	e s k a
3	o m b u
4	u š v t
5	o j p e
6	n l e l
7	. o e b

Zlogovnica.
(France, Središče; 20 točk.)

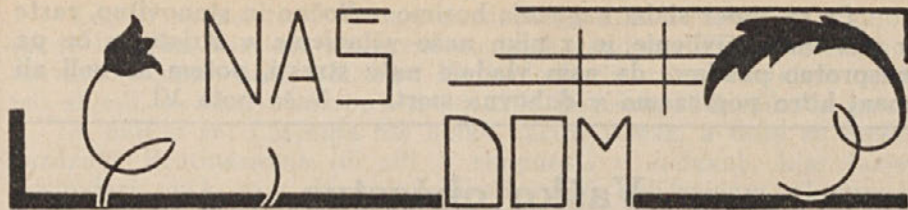
Bie, brap, coč, \check{c}iz, jen, jih, kdora, kdorl, ljud, maj, ei, nir, ov, pao, reb, sem, snic, \check{s}esg, \check{s}eu, \check{s}ik, uf, veš, zas, \check{z}et.

Zlogovnica.
(Natan, Celje; 20 točk.)

Bi, bi, ca, ca, \check{c}eš, da, dal, di, je, kar, kar, mo, ni, ni, ni, pa, po, ra, re, res, res ti, tu, ve, vse, vse.

Sestavi iz teh zlogov zlato pravilo za življenje.

Nadaljevanje na 3. strani ovitka.

Vztrajnost.

Visoki so naši vzori in pot do njihovega uresničenja ni lahka. Treba je potrpljenja, samopremažovanja, odpovedi, žrtev, morda celo preganjanj. Slabiči, ljudje, ki ne vedo, kam vodi naša pot, bodo onemogli, stopili vstran in pustili prosto pot onim, ki bodo neustraseno šli naprej. Žal nam bo za nje, toda življenje jih samo odriva.

Ali je morda tudi naše mladinsko fantovsko gibanje, ki nosi pečat duhovne obnove, v nevarnosti, da se bi zlomil in zavrl njen polet radi slabičev. Gotovo! Nevarnost je. Vsi vemo, da nas ne družijo v enotno skupino kroj ali kaj na zunaj privlačnega, ampak ideja, ki na videz ne zabava, ne nudi prilike za nastope in pompozne manifestacije. Morda bo mislil ta ali oni, da je vse to premalo fantovsko, premalo življenjsko, premalo privlačno.

Na videz je to res, toda pomislimo, da zahteva ravno naše fantovsko gibanje v vsej svoji duhovni obnovi in v svojem apostolatu največjih naporov duha, največjih mladostnih sil. Kdor bo to doumel in tako delal, ta bo zorel v moža, ki bo obvladal sebe in tudi svojo okolico. To pa doseže le z vztrajnim delom in z resnim hotenjem postati čimbolj popoln.

Vztrajnost! To je naše načelo. Nikdar popustiti, nikdar obupati, nikdar kloniti duha. Katolicizem, ki mu moramo biti in postati tudi mi vključeni, gre že dolga stoletja vztrajno svojo pot naprej, vedno prepričan o svojem velikem poslanstvu. Ne pozna utrujenosti, ne umika, ne bega, ne malodušnosti. Svetovna duhovna gibanja nastajajo, se borijo z Cerkvijo, končno obnemorejo. Manjka vztrajnosti. Kako bi tudi bila, saj so se porodila iz zla, ki končno mora kloniti pred silo resnice.

Duh malodušnosti in sovražni duh vašega, Cerkvi odtujenega okolja, bo tudi vas tu in tam skušal zmotiti! Zdelo se bo, da ne morete pričakovati uspehov. Takrat se spomnite, da morate vztrajati. Samo vztrajni zmagajo. Ne pričakujmo v svoji nestrpnosti uspehov že pri prvem delu, potrpimo in čakajmo, bolje rečeno, delajmo. Zanamci bodo sprejeli od nas dediščino vztrajnih ljudi in vero v končni uspeh.

Kakor nikjer drugje, naj velja v naših delovnih skupinah FKA skrivnostna beseda, ki jamči končni uspeh — vztrajnost! — Dr. M.

Če se zoper slaba nagnenja borimo, odločno in stanovitno, raste v nas božje življenje in z njim naše včlanjenje v Kristusa; če pa nasprotno pustimo, da nam vladajo naše strasti, potem se bolj ali manj hitro pogrezamo v duhovno smrt. — Naša pota VI.

Vaško občestvo.

5. Sosedščina.

Nekdaj so složno živeli ljudje v zadrugah. Več družin je skupaj bivalo v prijaznem občestvu. Ko je zadruga propadla, so lepi občestveni običaji še naprej procvitali med samostojnimi kmečkimi družinami, ki so sedaj bivale v bolj rahlem sosedskem občestvu. V tej sosedščini so se razcvete lepe navade. Skupno so se med seboj podpirali v stiskah in pri delu. Skupno so doživljali in še doživljajo veselje in žalost. Te obveznosti med sosedi so svete. Javnemu preziru bi se izpostavil vsak kmet, ki bi preziral sosedske obveznosti.

Kateri so glavni sosedski običaji?

Sosed pomaga sosеду, ako koruzo luščijo, proso meljejo in pri drugih opravkih. Prav posebno mu pride na pomoč ob nezdah, ako krava povrže, ali izbruhne nevaren požar. Prav lepe navade sosedščine predstavlja skupno doživljanje družinskih veseljih in žalostnih dogodkov. Ob krstu, birmi, poroki, pogrebu, složno sodeluje vsa vas, pravtako pri skupnem obhajanju cerkvenih in vaških slovesnosti. Nihče se jim ne sme sebično odtegovati. Vsak vrši tradicionalno nalogo po podedovanih izročilih.

Pa kakor čez noč so prišle nove razmere v vas. Neki sosed je domišljavo odpovedal sosedske obveznosti. Študiral je nekaj časa v mestu. Iz mesta je prinesel nove navade. Po mestno se je začel oblačiti, govoril je samozavestno v književni slovenščini. Od domačih poslov je ošabno zahteval, da ga kličejo »gospod«. Ni jedel z njimi več pri isti mizi, tudi ni z njimi skupaj praznikov obhajal. Do sosedov je bil sicer vljuden, a izogibal se je skrbno ožje skupnosti. Nikdar ni šel s kmečkimi očaki v vaško gostilno. Ko so zadnjič obhajali lepo nedeljo v domači vaški cerkvi, se je ni udeležil. Sosedov se je domišljavo izogibal. Bili so premalo izobraženi njemu, ki je študiral v mestu in poznal mestno življenje.

Navzlic tej izolaciji se je trudil, da je prijazno občeval s sosedom, če ga je slučajno srečal. A poznali so, da se sili. Nevidna stena se je dvignila med njim in vso sosedsko. Kakor med njim in moškimi, je zazeval globok prepad med njegovo ženo in vaškim ženstvom. Saj njegova žena ni bila preprosta kmečka žena, ampak ponosna »gospa«. Sodelovala je na nekem gospodinjskem kurzu v mestu. Tam se je naučila gosposko obnašati, govoriti in oblačiti. Prišla je nazaj v vas in se je zdela visoko vzvišena nad vsemi drugimi vaščankami. Bila je »gospa«, a ne več kmečka gospodinja. Vso vas je razdvojilo neko tujo in sovražno bistvo. Počasi se je sosed začel od soseda izolirati, vsak je živel le samo zase brez bližnjega. Stari ljudje so se čudili in osuplo zmajevali z glavo nad novim vaškim rodом.

Kdo je spočel tega novega razdornega duha? Nekateri mislijo, da le lastnina ustvarja sovražne socialne razdore. Treba smotreno ustvariti skupni vaški kolektiv. Ko bodo ljudje združeni telesno pri isti skledi, se bodo samoposebi združila duševno tudi njihova srca.

A motijo se! Lastnina res lahko združi telesa, a duše še hušje razdruži. Protinaravno jih sili k skupnosti v zadevah, kjer lažje gospodari vsak sam. Kakor svedoči ruski boljševizem, skupnost lastnine še ne ustvarja skupnosti duš. Ruski pisatelj Dostojevski je rekel: »Ljudje ne bodo prej dobri drug drugemu, dokler se jasno ne zavedo velikega dejstva, da smo otroci istega nebeškega Očeta in se moramo zato ljubiti med seboj. Edino živa zavest, da smo otroci božji, nas more združiti.«

Ali ima prav? Čisto gotovo! Če hoče biti sosed dober sosedu, mora ponižno motriti v vsakem sosedu otroka božjega. Potem ne bo šel napuhnjeno mimo nje. V zadnjem, najbolj zapuščenen starčku, tudi v njegovem telesu, mu bo živo odsvital svetli žar njegove božje podobe. Iskreno se bo zavedal, da je z njim v duši eno in dragoceni član istega božjega občestva.

Vzbudila se mu bo vest, odprl mu bo notranjo svojo dušo, začel bo z njim otroško čebeljati in govoriti. Srce se bo odprlo srcu in vaško občestvo bo vnovič zaživelo ne v vnani ljubezni samo mesenih teles, ampak v skupnosti bogopodobnih duš.

Danes se širi bohotno po vsem svetu mamljivo vabeči komunizem. Ali ni rastoči komunizem tajno hrepenenje iskajočih ljudi po nedeljeni skupnosti duš. Ljudje bolešno hrepenijo iz individualne samote, v katero jih je zavedel napuh in materialistični pohlep, po topli skupnosti duš. Komunizem v nekem oziru ni drugega nego tajno hrepenenje po izgubljenem raju srečnega občestva. — Dr. X.

Preljubo veselje . . . !

V zelenem in cvetočem maju smo, v najlepšem mesecu vsega leta. V tem mesecu slišimo največ zadovoljnega in poštenega petja; pri vaških kapelicah in križih se zbira kmetska mladina vsak večer k vaškim majniškim pobožnostim. V tem mesecu, ki je res mesec veselja, mesec petja, je primerno, da spregovorim nekoliko o petju v župniji, kajti tudi petje je neke vrste apostolat KA v župniji.

Petje je ena najzvestejših spremljevalcev človeškega življenja. Petje je tudi najbolj poštena zabava; po petju se lahko človeka sodi. Če slišimo peti lepe, poštene in verske pesmi, vemo, da poje poštena in trezna oseba, ako pa slišimo klafarske in ostudne pesmi, zopet vemo, da jih poje oseba, katere se je najboljše izogniti.

Kako krasno je biti na deželi, predvsem v župniji, kjer je petje močno razvito. V nedeljo pri službi božji odmeva po cerkvi lepo ubrano petje zdravih in vrlih kmetskih fantov in deklet; v lepo noč se razlegajo glasovi naših lepih narodnih pesmi. Ko se zbirajo kosci zgodaj zjutraj na travniku, mlatiči na podu, trgači v vinogradu, povsod petje. Dekleta si zapojejo, ko gredo k studencu, ko žanjejo, seno sušijo; skratka: povsod in pri vsakem delu se glasi pesem.

Mi Slovenci smo zmiraj radi prepevali; lepo spričevalo za nas. Včasih so Slovenci še bolj peli kot danes in sicer same lepe in poštene pesmi. Danes se, žal, kakor vse drugo, tudi petje spreminja na slabše. Ni več ljudskega petja in ne poštenega petja kakor nekdanj. Včasih je bilo petje molitve, danes je skoro polovica petja bogokletstvo. Z nemoralnim petjem skušajo nekateri ljudje odvrniti naše verno ljudstvo od nekdanje žive vere. Ker tudi tukaj hoče imeti

satan prste vmes, je dolžnost naših fantov, da se poprimejo petja z vso ljubeznijo. Lepo petje gane tudi suroveža. Sveta dolžnost vsakega organista je, da stori vse za povzdigo pevske izobrazbe pri mladini. Žal, so nekateri organisti, ki se pač malo brigajo za pevsko umetnost in izobrazbo. Tudi učiteljstvo ima dolžnost, da zlasti šolsko mladino vodi v petju v šoli, cerkvi in izven nje.

Kjer ni učitelja, ki bi se brigal za petje in kjer ni organista, tam ste poklicani vi fantje, da sami storite kolikor morete, da ohranite in poživite petje. Vaša naloga, slovenski fantje, bodi ta: z lepim petjem zvečer na vasi, na potih, ki vas vodijo po opravih in zlasti tam, kjer boste videli družbo slabih ljudi, povzdignite lepo pesem. Predvsem pa gojite ljudsko petje v cerkvi pri maši, pred njo in po njej. Ako boste začeli peti, se vam bodo pridružili še drugi in vsa cerkev bo pela, kakor iz enega grla. Petje pred mašo in po njej privabi marsikaterega, ki postaja zunaj cerkve in ga pridrži, da se še nekaj časa pomudi po maši v cerkvi. Na mnogih krajih je že upeljana ljudsko petje, skrbite fantje, da bo tudi pri vas. S pesmijo Boga hvalimo, molimo, častimo in prosimo. Z njo tudi sebe vzradostimo. Če smo nedolžnega srca bomo tudi radi peli. Kako lepo pravi škof Slomšek:

Poslušajte mene vsi ljudje,
poslušajte žene in možje:
bom veselo pesem vam zapel,
ker mladenič mlad sem in vesel.

Oh kako bi jaz vesel ne bil,
kak Boga ne hvalil in častil,
dokler sem nedolžen in še mlad
Bodi Bogu hvala tisočkrat.

V . . . . er.

Lučka na oknu.

Mladenič odhaja v tujino. V slabi družbi izprijenemu se hoče svobode. Ni mu za opomine matere. »Ne hodi! Ostani! Milan, glej sama bom, — tako sama!«

A njega vleče ven v temno noč. Komaj, da ji še molčè dà roko, usta ne poznajo besede slovesa.

In mati vzame lučko, jo postavi na okno in reče: »Milan, naj ti ta lučka sveti na pot. Vsak večer jo bom prižgala. Naj gori, dokler se ne vrneš. Z okna naj žari skozi temno noč, da najdeš ob času spet nazaj — k materi.

In sin odide. Odide v noč, odide v svobodo, odide v življenje, odide pa tudi v — grehe, — mati se zgrudi in zaplaka.

Dvajset let ni sluha o njem. Lučka pa gori 20 let vsak večer. —

In čez 20 let na večer se bliža rojstni vasi mož zagorelega obraza in kalnih oči. Vidi se mu, da je pil iz kupe življenja, iz kupe polne sladkega strupa. In zdaj se vrača utrujen, razočaran in — zgodaj postaran. Hrepenenje po materi ga žene, po oni sladki materi, ki je pred 20 leti rekla: »Naj gori lučka, dokler se ne vrneš.«

Kar zagleda v daljavi brleti lučko. »Kaj, je li to lučka moje matere?!« Srce mu bije nemirno. »Ah mati moja edina, tvoja lučka gori! Ah mati, ali si še živa? Mati ljubljena moja!«

Ves mehak in presunjen potrka. Sključena ženica srebrnobelih las mu odpre. »Kdorkoli ste, vstopite! Zunaj je mraz. Ali vas je privedla lučka na oknu? 20 let jo že prižigam vsak večer, da bi našel sin domov, ki me je bil zapustil tako samo.« — — »Ah, mama, mama, jaz sem vaš Milan. Mama, prišel sem, mama, odpustite! — — Lučka na oknu... lučka...!« Ne more več dalje govoriti. Že je pred njo na kolenih — dve ljubeči srci se objameta — prizor, ki se ne da popisati.

Fantje, ali naj vam razložim to sliko? Naj jo razložim!

Fantje, ali se zavedate, da ste baš vi kajkrat poseben predmet ljubezni? O, na svetu bijejo srca, ki imajo vas tako rada, srca, ki trepetajo za vas, trepetajo za vaše poštenje, trepetajo za vašo nedolžnost, srca, ki zaplakajo, če kateri izmed vas pade. Da so to srca vaših neizrazno dobrih, vaših nedopovedljivo zlatih mater, ni treba posebej omenjati. A so še druga srca, ki za vas bijejo, fantje moji, srca vaših duhovnikov, ki vam samo to želijo, da bi bili vi resnično in vedno srečni. In še ena nad vse dobra mati je nad vami, dragi fantje, mati, ki želi vas vse v svojem maternem srcu objeti, sv. katoliška Cerkev. Ona je, ki za vas moli, ona je, ki za vas trepeta zdaj, da bi ji ne bilo treba trepetati takrat, ko vas bo polagala v hladno zemljo. Ona je, ki prižiga lučko, da vam sije noč in dan; lučko žive vere, da ne zaidete v temno noč grešnih strasti.

Fantje, so ljudje, ki vam veselje ponujajo, a vam dajajo žalost. So ljudje, ki vam srečo ponujajo, a vam dajajo sramoto, so ljudje, ki vam nebesa obljublajo, a vam pripravljajo pekel. In te ljudi lahko spoznate. Oni so, ki vas vabijo v svojo sredo, a niso v zvezi z Cerkvijo, niso v zvezi z vašimi duhovniki. »Kdor ni z menoj, je zoper mene.«

Fantje! Pomlad prihaja v deželo in pomlad naj pride v vas. Jasna pomlad jasnega spoznanja resnice in pravice, jasnega mišljenja, ki temelji samo na trdni verski podlagi. »Kdor veruje, bo zveličan!« Svetla pomlad čistega življenja, ki je mogoča le, če vam gori v srcu lučka žive vere. Sončna pomlad sončnega veselja, ki biva le v nedolžnem, čiste vesti ožarjenem srcu.

Dragi fantje! Naj se povrnem nazaj k začetni sliki o materi in lučki! »Ah, mama, prišel sem,« tako recite vsakokrat, kadar se vrnete od angelske mize k materi, »ah, mama, prišel sem od sv. obhajila in zdaj hočem biti tak, kot me želite: vaš sem, očetov sem, božji sem in nikogar drugega!« — Župnik —.

Fantje, pomnite, da vaše fantovsko glasilo ni namenjeno zabavi, ampak pouku. Samo oni, ki se iz svojega glasila uči, bo vedel kam vodijo naše poti in kje so naši vzori.

Samotna ulica.

Viharna noč! — Tuljenje vetra čuje se nad mestom —
v ozki ulici ob steni hiše — dekle joka...
Njeno mlado, čisto dušo, pretresa bol,
ne vidi stez in ne poti — povsod le mrak...
Včeraj še ob pesmi strojev bila je vesela,
za sebe in za bolno mater kruh imela.
Zalezoval ta beli nagelj je tiranov sin,
da zvalil bi jo v past, napil deviške se krvi.
Po noči v sanjah pa prikazal se je vitez
okrašen z trnjevo je krono — pogum ji dal —
in rešil jo je blodenj, zmot.
V tej mladi duši sanje so ostale
in z njimi misel: »Močen Brat je tvoj«...
Odpuščena iz službe danes v mrak noči
ječi in kliče — Zakaj? Zakaj?!

Mihevc.

Naše gibanje in delo.

1. Idejni temelji.

Katoliška akcija! To je veliko gibanje v naših dneh. Pij XI. poziva vse vernike, da stopijo v Kristusovo armado in se vojskujejo za njegovo kraljestvo. Vsi stanovi, vsi sloji, možje, žene, mladina, revni, bogati, kmetje, delavci, vsi na delo. Kajti Cerkev, Kristusovo kraljestvo, napadajo sovražniki in satan kar na veliko zapleta ljudi v svoje mreže, ter jih odtujaše Kristusu. Tudi naša škofa, lavantinski in ljubljanski, kličeta svoje vernike h Katoliški akciji, ker vidita, da Cerkev potrebuje svežih moči in neustrašnih vojakov.

Novo gibanje, ki izhaja od samega sv. očeta, je zajelo celo Slovenijo. Vseповsod se ustanavljajo odbori, mnogo se o tem pridiga in predava. To gibanje izhaja iz Cerkve in ni torej samo organizacija, ker tudi Cerkev ni organizacija v taki obliki, kakor jih vidimo vseповsod v svetu. Torej je v Katoliški akciji silno važen, dà, najvažnejši, verski temelj, verska podlaga te duhovne križarske vojske.

In o tem par besedi v »Našem domu«. To je potrebno, da pridemo do spoznanja, da je v KA verski moment prvi, da je organizacija le sredstvo, da edino tako pojmovanje KA prinese uspehe.

V težkih časih živimo. Kriza nas muči, kriza, ki je gospodarska in duhovna. Na to zadnje včasih vse premalo mislimo. Vse polno sovražnikov se bori proti Kristusu. Njegovega križa nočejo v javnosti, vsej družbi hočejo odvzeti krščanski značaj, krščanske npravne zakone teptajo. Judovstvo stremi za svetovnim gospodstvom, frasoni rohne proti Kristusu in njegovemu kraljestvu — Cerkvi; boljševiki podpirajo prevratna stremljenja in navdušujejo ljudi za svetovno revolucijo, ki bi naj prinesla raj. Cerkvi se od vseh strani stavijo zapreke, vernike se na vse mogoče načine odtujaše od duhovnikov. Tisk in film to podpirata, šport in navidezna znanost pomagata. Celoten boj gre za tem, ali še naj bo družba krščanska, ali še naj bo križ v javnosti, ali še se naj mladina vzgaja v krščanskem duhu in po krščanskih načelih.

Pij XI., Kristusov namestnik na zemlji, je vse to videl. Zaskrbelo ga je, zbolelo ga je, ko je videl, kako drvi svet v pogubo in paganizem. Videl je, da se za Cerkev približuje doba katakomb, preganjanj in mučencev. Ni obupal, ne, zaupal je v Boga. Delati je treba, malodušnost je treba odgnati. Pozval je svet h Katoliški akciji. Vsi morajo na okope in braniti, delati, reševati, graditi. Pijevski predniki so že pripravljali pot za novo dobo. Pij IX. je obsodil razne zmote, ki so bile silno nevarne in ki so našle pristašev celo med duhovniki. Leon XIII. je izdal celo vrsto okrožnic, Pij X. je pozval ves svet k pogostejšemu prejemanju sv. obhajila, dal pobudo za liturgično gibanje, Benedikt XV. je med svetovno vojno proglašal svetovni mir ter se na vso moč trudil, da bi odvrnil svetovno morijo. Niso ga poslušali. Sledil mu je sedanji papež Pij XI. V kritičnem času je nastopil, saj je bilo kmalu po svetovni vojni, ko še je bilo ljudstvo podivjano in navajeno krvoprelitja in streljanja; nikjer še ni bilo sigurnosti, trdno-

sti, le Kristusovo kraljestvo je šlo mimo vsega tega. Res, veliko je trpelo, a prenehalo ni, nasprotno, zasijalo je v novem sijaju, pokazalo se je kot nezrušljivo in nepremagljivo.

Papež je uvidel, da mora svetu pomagati le še Kristus. Da bo pa Cerkev zmogla to delo, je potrebno, da v njej zaveže duh prvih stoletij, ko je Cerkev trpela, žrtvovala ter zmagovala. Tedaj je bil v Cerkvi silen duh akcije, saj so vsi delali za Kristusa, duhovniki in laiki. Ta duh akcije je potreben, je uvidel Pij, in k tej akciji je pozval Pij vse vernike.

Katoliška akcija! Kaka mora biti in kaj je, nam opisuje sveto-pisemska knjiga »Dejanja apostolov«. V tej knjigi ni več govorjenja o tistem Kristusu, o katerem govore evangelisti (Matej, Marko, Luka, Janez), ne, v tej knjigi čitamo o njegovi Cerkvi, o njegovem kraljestvu. »Toda zgodovina Cerkve je nadaljevanje Kristusovega življenja« (Jürgensmeier). Čeprav je šel v nebo, ni zapustil Cerkve, ampak je na skrivnosten način vedno v njej in tudi bo, tja do konca sveta.

Akcija se je začela na binškojstni pondeljek. Sv. Duh je napolnil apostole. Šli so na vse strani sveta oznanjat Križanega. Prežeti so bili z ognjem, navdušeni so bili, ničesar se niso bali. Med pogane so šli, pred svetne mogočnjake, med revne, med bogate, med pokvarjene; povsod pa so oznanjali vero v Kristusa. In Kristus je poklical Pavla, ki je za vedno zgled vsem članom KA. Pridigal je, pisal, potoval je skoraj po vsem tedaj znanem svetu ter ogromno pretrpel za Križanega. Nazadnje pa so mu v Rimu glavo odsekali.

To je bila doba akcije. Potreba je bila velika. Svet je tonil v izprijenosti. Laiki so pomagali duhovnikom z besedo, zgledom in dejanjem. Junaško so umirali.

Danes je isto. Svet drvi nekam in sam ne ve, kam ga bo zaneslo. Kristusa, ki je trpel in nas s svojo smrtjo vse odresil, ne marajo. Samostojni hočejo biti, ničesar nočejo priznati, kar bi bilo nad njimi. V tem kaosu duhovniki sami več ne morejo, preveč je dela in vsepovsod ne morejo, ker marsikam nimajo več niti doštopa. Zato je Pij pozval tudi laike, da pomagajo pri oznanjanju in pri pokristijanjenju družbe. Pozval jih je, da pomagajo duhovnikom, škofom, papežu. Saj gre za Kristusa, našega Kralja. — A. Breznik.

(Dalje sledi.)

Važno za naročnike „Našega Doma“!

Predpogoj za redno izhajanje lista je pravočasno plačana naročnina. Velika večina naročnikov je naročnino poravnala že celoletno. Mnogi so jo poravnali polletno. Vse one naročnike, kateri še dosedaj naročnine niso poravnali, pa vljudno prosimo, da jo čimprej poravnajo. Če ne zmorejo celoletne naročnine, pa naj nakažejo vsaj polletno naročnino 6 Din. Kdor ne bo do konca meseca maja poravnal vsaj delno naročnine, ne bo več dobil junijske številke. Tudi zaupnike »Našega Doma« prosimo, da pri svojih naročnikih zberejo naročnino in jo čimprej pošljejo upravi z navedbo za koga in do

kedaj je naročnina plačana. Ker vemo, da Vam je vsem zelo pri srcu redno izhajanje lista, in ker želite, da bi se »Naš Dom« kolikor mogoče še bolj izpopolnil, zato pričakujemo, da bodo vsi naročniki do zadnjega izpolnili svojo dolžnost. Samo male žrtve je treba, le tu in tam si je treba kaj odreči, pa bo dovolj za naročnino, če ne za celo leto, pa vsaj za pol leta. Ne pozabite, do konca maja mora biti naročnina plačana! Uprava.

Otroci vasi.

V.

Vse poti, ki vodijo od dolske župne cerkve proti severu in jugu, zapadu in vzhodu, na vse strani, so oživele. Deseta maša je končana. Nobenega oblačka ni na nebu, niti vetrič ne zapihlja — res krasen dan Gospodov. Lepo je gledati kako se razhaja množica, po večini mladina. Nekateri gredo hitro, drugi bolj počasi, v važnih pomenkih, nekaj jih obstane pred cerkvijo, posebno znanci, ki ne gredo skupaj domov. — Zadnji odhajajo iz cerkve starci in starke. Nekateri so porabili ves čas od jutra do desetih, da so prišli k maši. Truden je njihov korak, še palica v roki jim ga ne more narediti bolj prožnega. Nekaj stark in par mlajših je vsedlo na južni strani cerkve na trato in bodo čakale večernic. V robčkih imajo zavito skromno kosilo, košček črnega kruha in morda še kaj. Krog cerkve zavladala mir.

Samo pred gostilno, edino v vasi Dol, ki jo s pravo gostilničarsko vnemo vodi Jaka, šestdesetletnik, je živo. Harmonika in gosli se čujeta iz nje. Ne samo danes, vsako nedeljo. Župnik je dosegel, da je vsaj med mašo mir. Komaj se pa prvi prikaže iz cerkve, se že oglasita. Jaka se postavi na prag. Njegov okrogli obraz se smehlja, oči vabijo. Danes ne stoji sam na praču. Zraven njega je Toni, agent in barantač za delavce in delavke, ki jih zbira za tujino, največ za Francijo. Ljudje, priprosti, ga nekoliko spoštujejo, a ne ljubijo ga. Nekam zoprni jim je Toni, vedno lepo oblečen, z kupom prstanov na roki. Dela se ne dotakne. Mati njegova, oče bogve kaj je bil, ima majhno bajto za gozdom pod dolsko cerkvijo. Okrog trideset let ima Toni. Kakor bi hotel z očmi predreti človeka, tako gleda. Nad njegovo glavo pa visi na steni gostilne napis: »Fantje, dekleta! V Francijo! V Banat! Dober in lahek zaslužek!« Sicer pa itak vedo vsi v župniji, da ima Toni v mali sobici v gostilni svojo pisarno, da sprejema na pomlad delavce in jih vodi v tujino.

Nekaj fantov in deklet se postavi pred gostilno. Drugi odhajajo mimo, niti ne pogledajo Tonija, niti plakata. Dom jih kliče, tam je njihova skrb in njihova ljubezen. — »Le notri, v pisarno« reče Toni in pokaže z roko proti vratom. Počasi, nekam boječe, sramežljivo korakajo dekleta čez prag, fantje na videz veselo, vendar brez besede. Posebna skupina pa gre v gostilno k godcema. Starejši in mlajši, fantje in nekaj deklet; tudi Jaka.

Toni še stoji zunaj. Nekoga čaka. Res, Anka in Rozika, sestri Stankovi, prihajata od cerkve. Z Francko, ki je v Zaloğu poročena, sta se razgovarjali. Toni jima gre nasproti. »Anka, greš letos,« tako nagovori Anko, »imam za tebe lepo mesto v Banatu, nič težkega ne boš delala, tako malo nadzorovala boš; zaslužiš več kot druge.« »Pustite me s tem, saj meni itak ne dovolijo, povrh pa imamo doma dovolj dela. Smejali se mi bi, če bi šla,« pravi Anka. »Kaj me vikaš, Anka, saj nisem tvoj stric in star tudi nisem. Glej, kaj zaslužiš doma. Nič. Za vsako stvar moraš prositi očeta ali mater. Za vsak robec, za vsake čevlje, za vse se moraš boriti. Saj vem jaz kako je, pri vas in drugod. Doli nekaj zaslužiš in kupila si boš kar boš hotela in kakšno boš hotela. No, ali nimajo nekatere viničarske, ki so šle z menoj v Banat, iz Francije še dosedaj nobena ni prišla domov, lepše obleke kot ve kmečke? Reci, če ni res! — Torej — greš?«

»Ne grem,« pravi Anka, »poznam jaz tiste, ki so hodile po svetu. Tako so postale čudne in nekam nevesele, mrke, kakor da ne bi bile tukaj doma. Sploh bi se pa ljudje smejali, če bi zvedeli, da grem jaz. G. župnik nam je pri zadnjem nauku odsvetoval, da bi hodile v tujino.«

»Župnik seveda, ne privošči vam denarja, revežem lažje komandira. Pametno misli, pa ne poslušaj vsakega. Pojdi z menoj v pisarno, boš slišala vse. Upam, da še Tinko pridobim, da gre v Banat.« Toni je začel vleči Anko za roko proti gostilni, ona se je krčevito branila. V tem je prišel Stanko, ki se je pred cerkvijo pogovarjal z g. župnikom. Z Tonijem, pohotnežem in zapeljivcem, se nista razumela. Toni ga ni opazil. Šele, ko ga je Stanko prijel za roko in mu jo iztrgal iz Ankinе ter ga pognal proti vratom gostilne, ga je zagledal in spoznal. — »Prokleti,« je siknil Toni med zobmi in izginit v gostilno. »Še prideva vkup.«

V gostilni je pa hreščēce ob spremljevanju gosli pela harmonika, v majhni pisarni poleg gostilniške sobe pa je razlagal Toni srečo v tujini in bogat zaslužek v njej. — Podpisali so pogodbo, fantje in dekleta. Mnogi in mnoge izmed njih so prodale svojo delo, morda tudi svojo deklisko čast, fantje svojo fantovsko. Toni se je smehljaj in z pogledi božal obraze deklet in med njimi iskal žrtve... — P.

Dekle — samo.

Zmotno je danes mnenje, da dekle, ki se ne poroči, zgubi znatni del veljave na svoji ženskosti in da neomožena ne more doseči onih, ki so se poročile.

Res je, da je zakon, sklenjen po božji volji, nekaj vzvišenega. Zakon po božji volji pa more biti sklenjen le med dvema duševno in telesno zdravima, čistima dušama. Vzor dveh zakoncev mora biti vzor v Boğu, vzor v izpolnjevanju božje volje, vzor v čisti in neomadeževani medsebojni ljubezni!

Ne vprašanje radi dobička in radi preskrbe, vprašanje o zveličanju tvoje duše, te mora voditi pri izbiri tega važnega in odgovornega poklica. Ne mladostna razposajenost in lahkomišljena razsipnost čustev, ampak trezna in modra prevdarnost žene, potem ko si spoznala sebe in svoje zmožnosti, ki jih moraš imeti kot bodoča žena in mati, te naj vodita k oltarju, od oltarja pa v tvoj novi dom, v svetišče, kjer boš dan za dnem darovala čiste daritve žene in matere-mučenice, podpirala svojega moža z zgledom in molitvijo, z njim vdano prenašala križe in težave, ki najdejo pot tudi v najbolj srečen zakon. Kot materi

pa ti je poverjena najzvišenejša naloga: vzgajati otroke po božji volji ter jih učiti spoznavati Boga in ga ljubiti.

Ni pa vsakemu dekletu sojeno, da bi se poročilo. Morda je tudi zate Bog določil drugo pot, pot duhovnega materinstva, ki v žrtvah in ljubezni prekaša telesno materinstvo.

Dekle mati, ljubi, neguje in skrbi za svoje otroke, ker so njeni, sad njenega trpljenja in njene sreče. Neporočenemu dekletu pa so zročeni v varstvo in nego duhovnega materinstva vsi ubogi in trpeči! Neomejen je krog njenega duhovnega materinstva, neomejena in neizčrpna ljubezen do bednih in trpečih!

Le v kolikor iz dna vse svoje duše posvečaš sebe duhovnemu materinstvu in čistosti, toliko prekašaš poslanstvo telesne matere. In nam, ki se nismo poročile, prav nič ne sodi kazati svetu obupen obraz ter zavidati one, ki jih je Bog poklical v zakonski stan. V zakonu so zopet novi, dostikrat nevidni in zato tem težji križi in morda pretežki za naša ramena! Previdnost božja je sodelovala pri odločitvi naše življenjske usode in previdnosti božji se moramo prepustiti v svoji nemoči in nevednosti. —

Če nas pa žeja po sreči in blaženstvu materinstva — ali ni toliko ubogih in zapuščenih sirot, ki bi onemele sreče samo ob naši dobri in prisrčni besedi? Kako bi še jih le žejalo po naši ljubezni!

Če si nismo mogle, ali pa ni bila božja volja, ustvariti si lastnega doma in družinske sreče, se nikar mrke ne zapirajmo vase! Naš svet, naš dom in naša družinska sreča naj bo v krogu bednih in zapuščenih! Njim bodimo skrbna in ljubeča mati.

Kakor da nam je lastno dete, naj počije v našem naročju otrok, ki nima ne doma ne matere. Kakor da nam je brat, naj gre od nas srečen in zadovoljen vsak, ki ga teži ta ali oni križ, tare to ali ono breme.

Vsem, prav vsem blagoslovimo njih križe s Kristusovo ljubeznijo!

Ali ne čutiš, dekle, kako so nam naša srca vsa mehka prirojene dobrote in pripravljena deliti srečo? Zakaj bi je potem ne dale njim, ki so je najbolj potrebni, ki bi jo vedeli najbolj ceniti!

Sestra, duhovna mati si, ustvarjena, da vlivaš v duše balzam miru in ljubezni, da brišeš solze in pozabljaš nase. Zato naj ne izgori daritveni plamen tvoje ženskosti v brezpomembnem tavanju; v plemenitih delih duhovnega materinstva pomagaj lajšati trpljenje onih, ki nimajo nikogar, ki bi se zanje žrtvoval, jim pomagal in jih ljubil... — Lojzka Horvatičeva.

Komu?

Vse stvarstvo je en velik cvet,
in kamor seže moj pogled,
in kamor stopi moja noga,
povsod cvetic prepóln je svet!
Zame ne cvete pač nobena,
nobena mene ne pozna
in jaz ne nje...

Oh, cvetke vé,
za koča pač cvetite,
za koča zdaj dehtite,
kje tisti srečni je obraz?

— — — — —
Kaj sem vam storil jaz?

D. V.

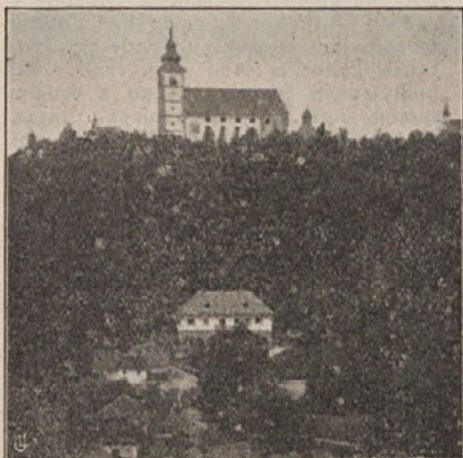
Euharistični kongres.

Fantje, mi bomo šli na kongres v Ljubljano. Kako tudi ne, saj vemo, da se bomo tam poklonili vsi, ves narod, Onemu, ki je našemu delu najjačja opora, vir našega poleta in vztrajnosti. Fant, pripravljaj se in zbiraj denarna sredstva!

Morda bi storili vi fantje tudi to, da skrbite za evharistične križe, ki naj jih postavijo naše župnije na vidnih krajih, morda ob cesti, morda na vrhu hriba. Stroški so malenkostni. Če poskrbite za evharistični križ vi fantje, boste imeli v njem znamenje svoje de-

lavnosti in znamenje svojega velikega vzora. Vi boste njegovi čuvarji in nositelji velike ideje, ki jo križ pomenja. Morda se bi dala na vašo pobudo izvesti akcija za popravilo križev in kapelic v župniji. Dekleta pa naj pomagajo. Obnovili boste svoje duše, obnovite tudi naša znamenja, križe in kapelice. Dogovorite se z g. župnikom.

Spomeniki naše vere in naroda.

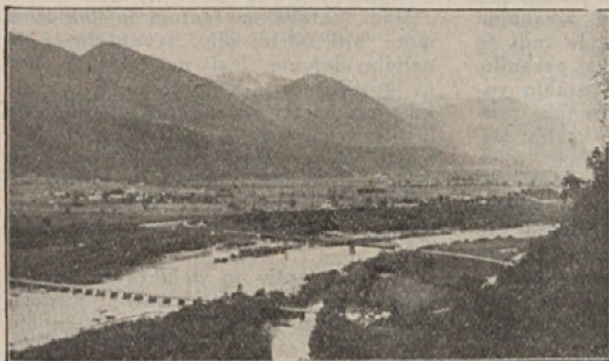

Sv. gora nad Sv. Petrom.

Ta cerkev je ena najznamenitejših in najbolj obiskanih romarskih cerkev v naši škofiji. Zidana je bila v 13. stoletju. Krasna je njena notranja oprema, lepa njena lega na gori nad Sv. Petrom, lepa njena okolica. Okrog cerkve stojijo štiri kapele, ki dajejo cerkvi še posebno privlačnost in zanimivost.

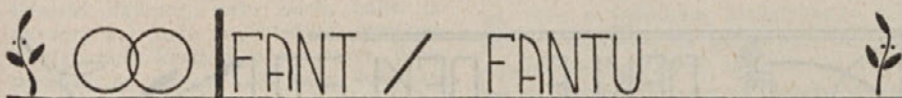
Skozi romantične doline Mestinja, Podčetrtka in Kozjege je posebno za kolesarje in tudi za pešce lepa pot do cerkve.

Rož. S humberškega gradu je prelep pogled na Dravo, na most v Borovlje, proti Kapli, Št. Janžu itd. To je najlepši del slovenske Koroške.

Zdaj vse minulo je,
nič več pel ne bom,
ker ni več moj ljubi
draži dom.

Rožanska narodna.

Fantje rekruti. Kmalu vzamemo od doma in znancev slovo. Kakšno naj bo? V pitju in razgrajanju? Ne! Resno se pripravimo kot katoliški in slovenski

fantje na novo službo kralju in domovini, Saj tudi ona zahteva ljudi, ki bodo svojo dolžnost vršili z vnemo in ljubeznijo. Ne pozabimo na sv. obhajilo,

ki ga pred slovesom sprejmimo in pokažimo kako se poslavlja pravi slovenski fant. — Ko pa bomo na svojih mestih, pa ne pozabimo na nauke svojih mater, na svojo vero, na svoj materinski jezik. Dober in neustrašen v tem oziru, bo tudi dober vojak. — Palir.

Še fantom rekrutom. Kot fant, ki sem že odslužil vojake, pozivam vse, ki boste odhajali v vojaško službo, da se vsem pokažete kot fanta-vojaka, ki je bil član FKA. Vedno dosledni, v ničem popustljivi. Potem boste se zopet vrnili v delovno skupino FKA. Želim vam srečo pri vojaki in enako tudi srečno vrnitev. — Prelog.

Ples — gnusna jama.

Blagopokojni škof Anton M. Slomšek nam v svojih povestih in pesmicah živo predočuje veselje blagih otroških src, kakor tudi veselje poštene mladine. Otožnost ga je objela, ko je večkrat star in preobložen z nešteto skrbmi pomislil na svoja mlada leta, predvsem pa na vaško livado. Trata in livada sta bila pri njem najsrečnejša prostora, ki si jih je mogel zamisliti na zemlji. Najrajši bi bil pohitel tja, ko bi mu dopuščal čas in njegov stan.

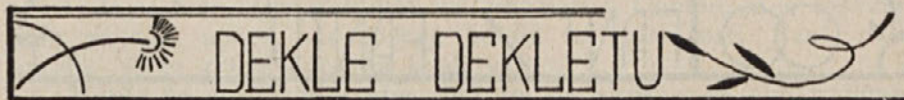
Tukaj nam jasno stopa pred oči, kakšno je primitivno veselje na livadi in kako topla je radost otroških, nedolžnih src. Nemore ga biti veselja čez veselje, ki se poraja med živahnimi otroci. Toda žal, dandanes je tudi to veselje skoro že popolnoma usahnilo. Izpodrinilo ga je prazno in usahlo veseljačenje po različnih dvoranah, prostorih in drugih, tem sličnih krajih. Da, tudi tukaj je veselje doma, pa to se daleko po svoji nežnosti ne more primerjati z preprosto radostjo v skupini nedolžne mladine na vaški livadi ob času velikega škofa. To veselje je, ako si ga prav predočimo, ponarejeno in povsem nadomeščeno veselje. Vsebinska tega ne hrani jedra — veselja iz dna srca. Tako radost lahko primerjamo s hripavim petjem pijanih kvartopircev v

gostilni. Kakor je to petje le prisilno in burno, saj prihaja povsem iz že znorelih grl, tako je veseljačenje po takih lokalih le navidezno in prisiljeno, ker ne išče v tem tiste radosti, katera se najde pri mladih, ampak le pokrivalo svoje popolnoma drugačne notranjosti.

Ne bomo razlagali teh pojmov, kateri se dan za dnem pojavljajo okrog nas. Poglejmo samo v eno izmed teh prostorov — plesno šolo. Ni ga zlepa najti bolj zakrknjenega veselja in pohabljenega radosti, — kakor se najde tod. Znoreli in podivjani elementi se pode po dvoranah kakor iz sebe in v svoji podli podivjanosti teptajo skupno z drugim spolom v tla — poleg svojega zdravja, tudi srčnost in poštenje. V divjem poletavanju po prostoru izgubi najmanjši čut človečanstva ter odrine od sebe zadnji ostanek sramežljivosti. Poleg tega pa tratijo denar in počitek za plesni pouk, ki je njihov najlepši užitek. Ne vedo pa, oziroma v vsej podlosti nočejo doumeti, da je mogoče vsak vrtnec eden dan manj v njihovem življenju. Plesne šole so kakor pobeljeni grobovi. Zunaj čedne in lepe, znotraj pa polne pravcatega gnoja in trohnobe. Resnično je, da javnost in merodajnost ne vidi tukaj nič nevarnega za obstoj mladih teles, tudi ne vidi, da se tlačijo njihove duše. Pravilno bi bilo tudi nadzorstvo nad temi gimnazijami (brezklasičnimi) in vpeljava policijske ure.

Nam, katoliškim fantom in dekletom mora biti odslej ples deveta briga in neljubo dejanje. Tudi naj izginejo plesi na gostijah in raznih domačih praznikih, nadomesti naj jih rajši lepo petje in pripovedovanje pametnih zgodb. Namesto plesa vzemi rajše v roke lepo knjigo ali časnik. Glavca te potem ne bo bolela, vrtelo pa se ti tudi ne bo. Knjiga in časnik pa le koristita in vzgajata.

Vnesite fantje in dekleta ta spis v svoja srca in v svojo družbo. Radost, ki bo potem zavladata, bo popolnoma enaka srčni radosti nedolžnih otrok na vaški livadi. — Črnc Franjo iz Konjic.

Vsem tovarišicam! Velikokrat sem že slihal, da »Naš dom« povsem ne more odgovarjati zahtevam dekliške vzgoje.

Pravijo nekatera dekleta, da ni člankov in naukov zanje. Nekoliko je na tem že resnice, saj list nima obširne dekli-

Vprizoritev pa-
sijonske igre »V
času obiskanja«
v Slov. Bistrici.

ške rubrike. Iz tega se tudi jasno vidi, da tovarišice ne čitajo dosti člankov, namenjenih fantom. Naj blagovolijo vse vzeti na znanje, da nekateri članki, namenjeni fantom, trikrat bolj pristojajo dekletom. To je gola resnica in dejstvo. Vse tovarišice pozivam, naj pazno sledijo vsakemu članku v »Našem domu« in naj skupno s fanti agitirajo zanj. — Franjo Č., Konjice.

Dobra dela Mariji na oltar. Marija nas kliče v maju. Katera bo preslišala ta klic? — Vence bomo pletle na čast Mariji. Toda to so venci rož, ki ovenejo. Spletajmo vence iz del ljubezni in žrtve. Koliko prilike imamo, da potrpiamo, odpuščamo, izkazujemo ljubezen. Pa na sv. obhajilo v majniku ne pozabimo. Vse v čast nebeški Materi in v pripravo na evh. kongres. — Marija Marolt.

Dekliški majnik. Vsa narava se je odela v belo oblačilo, kakor da bi ravno s tem hotela Mariji, majniški kraljici izkazati čast. Tudi me dekleta smo se pripravile, da se v tem mesecu zopet nekoliko tesneje pomudimo pri njej. Saj maj je nekaj izrednega in velikega, posebno pa še za nas dekleta. Že mati nam je v zgodnji mladosti postavila Marijino sliko v srce, ki naj bi nam bila vzor na poti v življenje. Naj bi torej v naših dušah prav posebno ves majnik kraljevala podoba nebeške Gospe. Marija naj nam bo vedno življenjski kašipot; naše misli, želje in čuvstva naj bodo pogostokrat obrniena k njej, naši Kraljici in zavetnici. Prav posebno pa morajo tudi našo duhovno Marijino podobo krasiti še posebno izbrane cvetlice. In to ne take, ki danes zacvetijo, jutri pa ovenejo in se osujejo. Ta kras naj bo sveže in vedno duhteče cvetje naših krepostj in čednosti. —

Terezija P—nik.

V maju.

Zopet prihajaš med nas, naša ljuba Mati! Vsako leto te pričakujemo z večjim nemirom, z iskrenejšo ljubeznijo v svojih srcih, mi mladi, večno nemirni in neutešeni rod.

Že dolgo pred tvojim prihodom nam drhtijo srca v tihih in samotnih urah pričakovanja, mehke in božje utešitve naših razbolelih duš, v tvojem objemu, Mati.

Pa nam teko solze v tvojem objemu, solze radosti in kesanja — — —

Naše poti so dostikrat mračne, srca prazna in duše ubite, kakor da romamo stoletja preko bodečih stez, samotni, zapuščeni.

Morda je v nas premalo verne, očičujuče ljubezni, da nam dvom in nevera pijeta veliko in svetlo upanje iz mladih duš!

Mračni in bolni tavamo iz dneva v dan in iščemo tvojih svetlih poti, večno mlada in čista Žena, Mati naša in naša Sestra!

Iščemo te z vsem nemirom, da ti potožimo, kako smo oboleli od človeških slabosti, kako smo padali kljub veliki ljubezni do tebe!

In ko te najdemo sredi bogastva vigradi, ogrnjeno s cvetjem, nam je toplo in mehko v dušah, kakor da si se sklonila s svojega prestola in nas poljubila na čelo s poljubom kraljevskega miru... Pozabimo, da smo trpeli, da smo omahovali in padali na poti do tebe, saj si sedaj vsa naša in hotela si vso našo revščino...

In ko se vračamo od tebe, Najčistejša, smo sami čisti in božji kakor jutranja zarja... Še nas ščitijo tvoje brezmadežne dlani, blažoslavlja nas milina

tvojih oči in v dušah nam zveni čudežni pogovor s teboj...

Marija, ne pozabi, da smo te prosili

za milost, da ostanemo večno mladi, čisti, božji rod! — — —

Lojzka H.

† MLADINA v KATOLIŠKI AKCIJI

Vransko. Naš fantovski odsek, ki je bil priklican v življenje letos dne 27. januarja, se je vrgel marljivo na delo. Imamo se sicer boriti z različnimi težavami in marsikaj ne moremo takoj urediti in izvesti kakor bi radi, vendar nam to ne jemlje poguma. Tudi počasi se daleč pride! Zaenkrat je najbolj delaven dramatski krožek. V postnem času je priredil svetopisemsko žaloigro »Izgubljeni sin«, ki je bila izredno dobro obiskana. Fantje, ki so razen dveh izjem, vsi prvič nastopili na odru, so podali zares lepo igro. Ako bodo vsi ostali vztrajni in se še nadalje marljivo vežbali, bodo želi še lepe uspehe. Toda preveč se ne smemo hvaliti. — Naši sestanki so še tudi razmeroma dobro obiskani. Je sicer med fanti tudi nekaj takih, ki omahujejo in so prišli samo enkrat ali dvakrat pogledat na sestanek, vendar nas to ne moti. Omahljivcev je povsod dovolj. Upamo pa, da bodo tudi tiste pozivile fantovske duhovne vaje, ki jih bomo imeli v dneh od 12. do 15. maja t. l. To bodo obenem prve fantovske duhovne vaje v naši župniji. Upajmo, da ne bodo tudi zadnje. Kako se bomo v njih prenovili, o

tem pa vam bomo poročali drugič. Bog živi! — -cb-

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo, dne 31. marca 1935 se je vršil pri Sv. Trojici v Slov. gor. v samostanski dvorani enodnevni dekanjski tečaj FKA za št. Lenarško dekanijo in skupen dekanjski sestanek za pripravo na Euharistični kongres, ki se bo vršil v Ljubljani. Navzočih je bilo 60 fantov; bile so zastopane vse župnijske delovne skupine. Predavali so: zastopnik dekanjskega vodstva FKA, dva zastopnika škofijskega vodstva, in sicer prof. Prijatelj in tajnik FKA g. Sekolec. Končno še č. g. dekan Gomilšek in č. g. kaplan Sam Jakob od Sv. Benedikta v Slov. gor. Vsa predavanja so naredila na naše fante globok vtis in vzbudila veliko zanimanje za FKA. Ta tečaj je tudi navdušil fante za Euharistični kongres; mnogo fantov je sklenilo, da hočejo žrtvovati denar in da raje pustijo druge nepotrebne izdatke, samo da se lahko udeležijo euharističnega kongresa. Vsem predavateljem pa hvala za lepe in potrebne nauke. — Ploj Jože.

IZ ŠKOFIJSKEGA VODSTVA FKA

Dnevi euharistične manifestacije v Ljubljani se vedno bolj bližajo. V največjem številu se bo takrat euharističnemu Kralju poklonila mladina. Tudi lavantinski fantje ne smejo izostati. Naša parola bodi: Vsi na euharistični kongres!

Fantovski prapor! Kjer le morete, naročite si pravočasno lične prapore FKA! Na čelu fantovskih vrst iz lavantinske škofije morajo ponosno plapolati prapori FKA! Cena je zelo nizka.

Že za 750 Din imate lahko lep prapor. Zberite denar in pišite na škof. vodstvo!

Misijonska zbirka FKA! Moramo jo čimprej zaključiti. Nujno prosimo vse delovne skupine in tudi vse druge, ki so bloke prejeli, razpečajte takoj vse bloke in denar nemudoma nakažite na škof. vodstvo! Do 15. maja morate odposlati nabrani denar. Če še niste vseh blokov razprodali, naj kdo založi vsoto, ki odpade na vašo skupino, ostale bloke pa prodajte naknadno!

Ob uprizoritvi
igre »Narodni
poslanec« v
Št. Lenartu v
Slov. gor. — V
sredi vneti re-
žiser č. g. ka-
plan Kordež.

Lep dar za misijonsko zbirko! Preč. g. župnik iz Št. Jurja ob Taboru, Jožef Pečnak, je poslal škof. vodstvu za misijonsko zbirko lep pluvial, zakar mu izreka vodstva FKA prisrčno zahvalo!

Knjižna zbirka za koroške Slovence lepo napreduje. Lepo število knjig so nabrali vrli akcijaši iz Laporja in Fram. G. Joško Rajh, član delovne skupine FKA pri Sv. Ani v Slov. gor. je za navedeno zbirko prispeval iz svoje knjižnice 12 lepih knjig. Posnemajte!

Prosvetne tekme! V maju se bodo vršile. Nekatera dekanijska vodstva so pravilno doumela važnost teh tekem, ter že določila datume tekem. V Vojniku se bodo vršile tekme 12. maja, v Št. Lenartu v Slov. gor. 12. maja, v Mariboru 19. maja, v Slov. Bistrici 30. maja, v Št. Ilju v Slov. gor. 30. maja. Tudi posamezni, ki so prijaviili že svojo udeležbo na tekmah posameznikov. Kaj pa drugi?

Fantovski tabori. Nekateri se bodo vršili še pred evharističnim kongresom, kot priprava nanj. Na binškošni ponedeljek se bodo zbrali fantje iz novo-

cerkovške dekanije pri Sv. Tomažu nad Vojnikom. Dne 2. maja pa je predviden tabor za fante iz gornjegrajskega okraja v lepem Nazarju. Dne 11. avgusta bodo manifestirali za katoliška načela fantje iz slovenjebistriške dekanije pri Sv. Jožefu nad Bistrico, dne 25. avgusta pa se bodo poklonili Materi božji v Rušah fantje Dravskega polja, Dravske doline in gornjih Slovenskih gor. Fantje iz Št. Lenarške dekanije pa bodo imeli svoj tabor pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

Za fantovske tabore vadite petje in zborna mašo. Oboje najdete v knjižici, ki je izšla za evharistični kongres v Mariboru.

V poletnih mesecih prirejte izlete! Bodisi peš ali pa na kolesih. Spoznavajte lepoto slovenske zemlje, razvedrite se v lepi naravi. Dobro pripravljen izlet bo prinesel še več razgibnosti v naše vrste.

Zopet povdarjamo: Delo in zopet delo na vseh področjih našega udejstvovanja. Nikdar in nikoli mirovanja! — Bog živi!

NOVE KNJIGE

Cerkvena zgodovina. Spisal dr. Josip Jeraj. Samozaložba. Vezana 55 Din. Naroča se pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Mnogo koristnih in dobrih knjig je že spisal naš znani dr. Jeraj. V tej najnovejši svoji knjigi obdela zgo-

dovino kat. Cerkve, katere sinovi smo. Ozira se v knjigi tudi na Slovence in Hrvate, zato ima knjiga za nas še posebno vrednost. Radi preglednosti jo bodo tudi priprosti ljudje lahko čitali. Priporočamo knjigo našega mladinskega

voditelja in plodovitega pisatelja dr. Jeraja našim fantovskim skupinam FKA. Naj ne bo skupine, ki bi te knjige ne imela. Služila vam bo za predavanja in za spoznanje Kristusove Cerkve.

Vrt Marijin. Spisal Julij Zeyer; poslovenil Marko Krajnc. V založbi Tiskarne sv. Cirila. Broš. 12 Din, vezana 20 Din. — Knjiga, ki je doživela pri nas že drugo izdajo, je nedvomno vredna, da se čita. Namenjena je Marijinim družbam, čitala bo jo pa z veseljem vsaka žena in deklica. Slog je lep, nekam vzvišen. Vsa lepota Marijine duše se kaže v tej knjigi. Naj bi postala nekaka knjiga premišljevanj za dekleta in žene v Katoliški akciji. Priporočamo knjigo, da jo kupi vsaka krščanska družina.

Otroci sonca. Spisal Ivan Pregelj. Založba Jugosl. knjigarne. Broš. 45 Din, vezana 60 Din. — Eden največjih moj-

strov slovenske besede je danes Pregelj. Tri povesti so nekako dane pod naslov »Otroci sonca«: »V sopotih«, »Helena« in »Slavica«. Snov je zajeta iz polpreteklega časa in obdelana res mojstersko. Vzeta je iz življenja naše vaši, našega naroda, tako, da bodo knjigo z zanimanjem brali tudi priprosti ljudje. Naj ta knjiga ne manjka v naših društvenih, pa tudi ne v zasebnih knjižnicah.

Iz mojih rimskih let. Spisal dr. Michael Opeka. Založba Misijonske tiskarne Groblje-Domžale. Broš. 45 Din, vez. 56 Din. — Naš sloviti slovenski cerkveni govornik dr. Opeka nam je v imenovani knjigi opisal svoje življenje na visoki šoli Germanicum v Rimu, kjer se učijo duhovniki. Ni nameraval ovekovečiti sebe, pokazal je le silno veličino katoliškega Rima, njegove znamenitosti in njegovo življenje. Knjigo krasijo lepe slike. Priporočamo jo.

ŠPORTNI KOTIČEK

V drugi številki »Našega Doma« smo obdelali takozvani croscontri tek. Sedaj bi si pa še ogledali ostale panoge lahke atletike. Ko drvimo v krasno pomlad, se že pričenjajo na športnih igriščih živahni treningi lahkoatletov, da se dostojno pripravijo za medsebojna tekmovanja, klubska, mestna ali državna prvenstva.

Ogromno je panog v lahki atletiki. Oglejmo si jih. Teki: 50, 60, 100, 200, 400, 800, 1000, 1500, 3000, 5000 in 10.000 m. Maratonski tek 42 km. Tek čez zapreke: 60, 100, 200, 400 m. Štafete: 4×50, 4×100, 10×100, 4×200, 4×400, 4×800, 4×1500 itd. Skoki: skok v višino z in brez zaleta, v daljavo z in brez zaleta, troskok, skok z palico. Meti: met krogle težke 7.257 kg, disk 2 kg, kopje 800 gramov in kladiva iste teže in oblike kot krogle, samo da je pritrjeno na meter dolgi železni vrvi z

držajem. Hoja: 3000, 5000, 10.000, 25.000, 50.000 m. To je jako naporna panoga. Pa tudi zelo priporočljiva. Kdor je dober tekmeč v hoji, je navadno tudi dober atlet. Pri hoji moramo paziti, da imamo zmeraj eno nogo na tleh, dočim so pri teku noge vedno v zraku.

Državni croscontri tek na 10 km se je vršil v Celju. Posamezniki: 1. Bručan, Ilirija v času 33.17, 2. Flas, Hašk, Zagreb, 3. Čavič, Slavija, Varaždin, 4. Kangler, Maraton, Maribor. Moštva po šest tekačev: 1. Ilirija, 2. Maraton, 3. Jugoslavija, Celje.

Rokoborba. Prvenstvo moštev v rokoborbi za Dravsko banovino si je osvojil mariborski Maraton z 21 točkami. Svobodaši so dosegli 18 točk, ljubljanski Ilirijani pa 8 točk.

Nogomet. V državnem prvenstvu za nogomet vodi Hašk iz Zagreba.

Pokorščina, priznavanje avtoritete, spoštovanje do vsakega, tudi do nasprotnika: to mora določiti športnika. Če te ga ni, je ves šport potrata časa, napor in trud, ki ne bo dal odgovora: čemu se trudim?

Vse uganke prav rešene dajo 140 točk. Rešitev je poslati do 25. maja na naslov: Mirko Geratič, Maribor, Koroška c. 1. Dva, ki bosta izžrebana, dobita nagrado.

**Rešitev ugank v aprilski številki
»Našega Doma«:**

1. Pregled udov družbe sv. Mohorja: širite dobre knjige!
2. Koledar: Prepevajmo veselo vsi, Gospod je vstal, Gospod živi!
3. Črkovna podobnica: Vsem ugankarjem »Našega Doma« želi veselo Veliko noč ugankarski striček!
4. Šifrirana brzojavka: Vesela Aleluja!
5. Krstna imena: Kolodvorski misijon!

Vse uganke prav rešene dajo 95 točk. Prav so rešili: Jug Franjo (95); Anton Kos (95); Nace Čeh (95); Angela Pečnik (95); »Dekleta iz Rožne doline« (95); Alojz Plohl (95); Jože Novak (95); Cesar Anton (95); Franc Sodja (95); Jožef Mlakar (95); Joško Makoter (95); Ela Cencelj (95); Lovec Jan (95); Rudi Čujež (95); France iz Središča (95); Ivan Kladenšek (95); Franjo Črnc (40); Acman Anton (65); Vladko Mohorič (95); Joško Korošec (95); Feliks Čuček (40).

Izžrebana sta bila: Alojz Plohl, Koračice 12, p. Sv. Tomaž pri

Ormožu in Rudi Čujež, dijak klas. gimnazije Maribor.

Mojim ugankarjem: Skoraj sem v zadregi. Toliko pirhov in velikonočnih daril so mi nasuli moji ugankarji, da res ne vem kam z njimi. Vem, kaj bom storil. Prihranil jih bom za prihodnje leto ter povabil na pirhe vse vrle ugankarice in ugankarje. To bo veselja in zabavo, kaj ne? — Nace Č.: Tvojih cvetov željno pričakujem, da jih obesim na ugankarsko drevo »Našega Doma«, kjer bodo cveteli v čast Tvojemu ugank. talentu in v jezo vseh, katerim bo prijeten vonj Tvojih cvetk zmešal štrene. — Angela P. Prav pristrčna hvala za vse želje in voščila. Isto želi ugank. striček tudi Vam v najobilnejši meri. Dal Bog, da bi našel mnogo tako vrlih deklet, kot so v Rožni dolini. Upam, da fantje iz Rožne doline in Šmartnega te pohvale ne bodo vzeli za zlo. — France: Res, popolnoma si uganil moj bridki in nezavidanja vredni položaj. Vrtil se mi po glavi, kakor da sem na ringšpilu, ko premišlujem sedanost in prihodnost. Ko se zamislim v sedanost se mi zdi, da vidim okrog po svetu polno slamnatih možicljjev gnilih možgan in bedaste pamei, ki se silijo v ospredje kričeč kot kramarji na sejmu... Pravica in ljubezen sta potisnjeni v kot med staro šaro, gospodarska, še bolj pa duhovna kriza se pozna na vsako ped. Prihodnost? Z debelo, neprodorno zaveso je zastrta. Pač! Tu in tam se izza ozadja posveti svetel žarek dajajoč upanje na boljše dni. Ta žarek si ti, mladina slovenska! Dajte fantje in dekleta, da se upanje naše izpolni! Dvigni glavo! Zavriskaj v svet! Udari, da se zdrobi krivica in zloba, izpodnesi tla slamnatim možicljjem in cirkuškim pajcem. Daj, da dozore v Tvojih vrstah možje značaji — ki bodo zopet ustoličili Ljubezen in Pravico! — Vladko iz Žreč: Kaj pa je Tebi skočilo v pamet, da brbraš o Korupciji? Kje pa vidiš Korupcijo? Vse predale sem preteknil, v vsa skrivališča vtaknil svoj nos, Korupcije pa nisem našel. Pri meni ni Korupcije, pri Vas v Žrečah in v sosednjih Konjicah tudi ni, pod svetlim soncem je ne najdem. Morda se je kam preselila ali je na agitacijskem potovanju, morda pa celo kje tam doli v črni deželi zamorski — kandidira! Da si bom na jasnem, povej določneje, če moreš, pošlji fotografijo, mogoče se pa le posreči, da odkrijeva gospodično »Korupcijo« kje bližje. — Vsem pristrčne ugank. pozdrave. — Ugank. striček!

Kolinska tovarna d. d. v Ljubljani

Podjetje je bilo osnovano leta 1909 s češkim kapitalom, vendar je danes last domačih pridobitnih krogov. Tovarna je bila v letu 1922 popolnoma preurejena z modernimi stroji in dopoljena z novimi stavbami. Proizvaja prvovrstno blago, ki je v vsej naši državi že itak dobro znano, po najnovejših pravilih tehnike. Kapaciteta znaša do 180 vagonov letno. Glavni izdelki tovarne so: Kolinska cikorkija, Redilna kava, Figova zmes, Sladna kava in Vydrova ržena kava. — Kolinski kavni dodatek vsebuje prvovrstne hranljive snovi ter je zaradi tega zelo zdrav in okusen pridatek za kavo. Kvaliteta izdelkov Kolinske tovarne je prvovrstna, o tem ni treba pisati, ker ji vsakdo, ki le enkrat poskusi njeno blago, ostane zvest odjemalec.

VSAK

SLOVENSKI GOSPODAR
ZAVARUJE SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE
EDINO LE PRI

**VZAJEMNI ZAVAROVALNICI
V LJUBLJANI**

ZAVARUJE: POŽAR - VLAM - NEZGODE
KASKO - JAMSTVO - STEKLO
ZVONOVE - ŽIVLJENJE
KARITAS

Podruž. Celje: Palača Ljudske posojil.

Glav. zastopstvo: Maribor, Loška ul. 10

Krajevni zastopniki v vsaki fari

Izdaja Konzorcij Našega doma. — Urejuje in predstavlja lastnika dr. Meško Josip.
— Tiska Tiskarna sv. Cirila, predstavnik Albin Hrovatin. — Vsi v Mariboru.